

Fransk fortsættersprog A, stx

Vejledning

*Undervisningsministeriet
Styrelsen for Undervisning og Kvalitet
Gymnasiekontoret, marts 2018*

Vejledningen præciserer, kommenterer, uddyber og giver anbefalinger vedrørende udvalgte dele af læreplanens tekst, men indfører ikke nye bindende krav.

Citater fra læreplanen er anført i kursiv. Udvalgte begreber er udfoldet i tekstbokse.

Indholdsfortegnelse

1. Identitet og formål	2
1.1. Identitet	2
1.2. Formål	3
2. Faglige mål og fagligt indhold	4
2.1. Faglige mål	4
2.2. Kernestof	5
2.3. Supplerende stof	7
2.4. Omfang	7
3. Tilrettelæggelse	7
3.1. Didaktiske principper.....	7
3.2. Arbejdsformer	9
3.3. It	12
3.4. Samspil med andre fag.....	12
4. Evaluering	14
4.1. Løbende evaluering.....	14
4.2. Prøveformer	14
4.3. Bedømmelseskriterier.....	16
4.4. Karakterbeskrivelser.....	17

1. Identitet og formål

1.1. Identitet

Fransk er et videns- og kundskabsfag, et færdighedsfag og et kulturfag, der har fokus på tilegnelse af interkulturel kommunikativ kompetence. Disse sider af faget er ligeværdige, betinger gensidigt hinanden og sikrer faglig dybde. Fagets centrale arbejdsområde er det franske sprog, dels som alment kommunikationsmiddel i europæiske og globale sammenhænge, dels som erkendelsesmiddel og som genvej til forståelse af andre sprog og kulturer. Fagets arbejdsområde er sprog, kultur, historie og samfundsforhold i Frankrig og andre fransksprogede områder.

Fransk er et videns- og kundskabsfag. Eleverne skal tilegne sig viden om forhold i Frankrig og andre fransktalende områder. Denne viden omfatter kulturelle, historiske, samfundsmæssige og geografiske aspekter.

Fransk er et færdighedsfag. Eleverne skal lære at føre en samtale om både kendte og almene emner, analysere tekster og opnå konkrete færdigheder i at formidle viden på fransk.

Fransk er også et kulturfag. Eleverne skal arbejde med fransk som det kulturbærende sprog i forhold til fransktalende områder og dermed opleve sammenhængen mellem et lands kultur og dets sprog. Samtidig skal eleverne opleve fransk som en del af deres egen kulturelle bagage, som de kan anvende i deres møde med andre kulturer.

Kommunikativ kompetence er et sprogpædagogisk mål, der har stor indflydelse på moderne sprogundervisning. Man har kommunikativ kompetence, når man er i stand til at gennemføre en vellykket kommunikation i situationer, hvor man ønsker og har behov for at kommunikere. Kommunikativ kompetence rummer såvel de receptive sprogfærdigheder (lytte/forstå og læse) som de produktive sprogfærdigheder (tale og skrive). De vigtigste komponenter i kommunikativ kompetence er lingvistisk kompetence (sprogets formregler), socio-pragmatisk kompetence (ytringer tilpasses situation og kontekst), diskursiv kompetence (indholdsmæssig sammenhæng) og strategisk kompetence (færdigheden i at kunne kommunikativt formidle et budskab). Derudover er der fokus på interkulturel kommunikativ kompetence, dvs. eleverne skal mestre sociokulturelle og interkulturelle aspekter af et givent sprog.

Elevernes globale dannelse og globale kompetencer styrkes gennem arbejdet med det franske sprog og kulturforståelse i undervisningen, hvilket gør eleverne i stand til at anvende sproget og giver dem indsigt i globale problemstillinger.

Den Fælles Europæiske Referenceramme for sprog

- er en dansk oversættelse af Europarådets publikation *The Common European Framework of Reference for Languages* (CEFR) fra 2001. Publikationen er grundlag for udarbejdelsen af retningslinjer for undervisningsplaner, læreplaner, prøver og lærebøger inden for sprogundervisning på tværs af de europæiske lande. Referencerammen beskriver, hvad sprogbrugere skal kunne for at blive i stand til at kommunikere effektivt på et fremmed- eller andetsprog. Referencerammen beskriver desuden seks sprogfærdighedsniveauer (A1 – C2), hvilket gør det muligt at evaluere på hvert læringstrin.

En dygtig elev, der har afsluttet fransk fortsættersprog A, placeres på B2, der beskrives således:

- Kan forstå hovedpunkterne i en kompleks tekst om både konkrete og abstrakte emner, herunder faglige diskussioner inden for et for ham/hende kendt fagområde.
- Kan indgå i samtaler med et så flydende og spontant sprog, at samtaler med modersmålstalende ikke bliver anstrengende for nogen af parterne.
- Kan udtrykke sig klart og detaljeret om en bred vifte af emner samt forklare et synspunkt om et aktuelt emne ved at gøre rede for fordele og ulemper ved forskellige valgmuligheder.

<http://uim.dk/publikationer/den-faelles-europaeiske-referenceramme-for-sprog-laering-undervisning-og-evaluering>

1.2. Formål

Faget fransk bidrager til, at eleverne udvikler deres evne til at kommunikere på fransk. Studiet af fransk-sproget litteratur og kultur giver viden om og indsigt i fransksprogede samfund og kulturer samt forståelse for en globaliseret og digitaliseret verden. Faget udvikler elevernes forståelse for den franske kulturs placering i de europæiske hovedstrømninger samt elevernes sans for den æstetiske dimension i fagets udtryksformer.

Undervisningen i fagets forskellige discipliner udvikler elevernes sproglige og kulturelle viden samt demokratiske bevidsthed og bidrager dermed både til studie- og karrierekompetence og til elevernes almene dannelse. Gennem arbejdet med sproget opnår eleverne viden, kundskaber og færdigheder i relation til kulturelle, historiske og samfundsmæssige forhold i de fransksprogede områder.

Endelig sætter franskfaget eleverne i stand til at reflektere over egen kultur i mødet med fransksprogede kulturer.

Læreplanen for fransk tager udgangspunkt i de fire kompetencer fra rapporten "Fremtidens sprogfag" (Uddannelsesstyrelsen 2003):

Sprogfag som vindue mod verden - Eleverne skal kunne bruge fransk som adgangsvej til at forstå, hvad der sker i fransksprogede samfund og kulturer. Med andre ord skal eleverne opbygge en global orienteringsevne.

Kommunikation med elevrelevante målgrupper - Eleverne skal kunne kommunikere med elevrelevante målgrupper, dvs. det er elevernes kommunikationsbehov, der er udgangspunktet. Målgruppen er ikke kun den, som eleverne i deres øjeblikkelige situation oplever behov for at rette sig imod.

Æstetisk forståelse og respons - Fransksprogede tekster er ikke kun et redskab, men også noget der skal opleves. Det betyder, at franskfaget bør appellere til og fremelske litteratur-, kunst- og kulturoplevelser samt forståelse af og reaktion på disse.

Interkulturel transmission - Den interkulturelle kompetence er i fokus, fordi globaliseringen har øget bevidstheden om betydningen af at kunne aflæse og formulere budskaber i forskellige kulturelle situationer. Denne kompetence skal afspejle en moderne bevidsthed om evnen til at håndtere kulturelle forskelle, men bør også knytte an til klassiske håndfaste færdigheder.

Karrierekompetencer

Karrierelæringen skal forankres i den daglige undervisning i faget. Elevernes viden om og erfaring med faget, uddannelse og job, men også eleverne selv, deres egne handlinger, beslutninger og muligheder skal stimuleres gennem forskellige aktiviteter. Det kunne være praktikophold, samarbejde med virksomheder og institutioner, brobygning, besøg på videregående uddannelsesinstitutioner, besøg af erhvervsfolk med franskfaglige kompetencer, men også konkrete øvelser i klassen, der har som mål at identificere egne styrker og interesser. Aktiviteterne i sig selv giver faktisk viden, men skal ledsages af en refleksionsproces for at lede til karrierelæring.

Karrierelæringen synes at rumme et dobbelt motivationspotentiale, fordi eleverne på den ene side bliver mere interesserede i faget gennem karrierelæringsaktiviteterne, der knytter an til praktiske og virkelighedsnære problemstillinger. På den anden side virker karrierelæring motiverende og kvalificerende på elevernes fremtidsforestillinger, idet eleverne får mulighed for at afprøve sig selv i sammenhænge, der rækker ud over skolen.

Det forekommer derfor essentielt at pege på værdien i at mestre et sprog og have et indgående kulturelt kendskab til Frankrig og fransktalende lande. Sprog er nøglen til verden.

http://vbn.aau.dk/files/245545681/Karrierel_ring_i_gymnasiet_online_version.pdf

2. Faglige mål og fagligt indhold

2.1. Faglige mål

- Eleverne skal kunne forstå hovedpunkterne, når der tales fransk om konkrete såvel som abstrakte emner, formidlet gennem forskellige medier.

Hermed menes, at eleverne skal vænnes til at forstå hovedtræk af længere mundtlige redegørelser af konkrete såvel som abstrakte emner. Med konkrete emner forstås kendte emner, der er behandlet i emnelæsningen i undervisningen. Abstrakte emner er emner, som eleverne kan få brug for i en almindelig samtale. Abstrakte emner har en vis kompleksitet og kræver derfor en større abstraktion samt kulturel, historisk og samfundsfaglig viden med dertilhørende sprog.

- Eleverne skal kunne læse og forstå ubearbejdede fransksprogede fiktive og ikke-fiktive tekster.

Det er et fagligt mål, at eleverne skal kunne læse og forstå ubearbejdede fransksprogede tekster, både fiktive og ikke-fiktive tekster. Imidlertid kan der i et emne forekomme enkelte bearbejdede tekster, dog ikke fra begyndersystemer.

Ubearbejdede tekster er:

- Tekster og tekstuddrag, som er forsynet med forfatter og/eller kildeangivelse
- Tekster forfattet med henblik på undervisning, som ikke adskiller sig fra autentisk fransk
- Letlæsningstekster af en sværhedsgrad, der omfatter mindst 2500 ord
- Oversættelser til fransk fra minoritetssprog inden for de fransktalende områder
- Eventyr, sagn og legender af fælleseuropæisk oprindelse skrevet på fransk

Tekster af ovennævnte typer, som er forsynet med gloser, anses ligeledes for at være ubearbejdede. For at sikre den faglige progression og for at nå de faglige mål for tekstlæsning er det nødvendigt at tilrettelægge emnelæsningen således, at eleverne hurtigt vænnes til at læse ubearbejdede tekster.

- Eleverne skal kunne deltage i samtale og diskussion på et varieret og flydende fransk om kendte såvel som almene emner, herunder beskrive oplevelser og begivenheder samt begrunde og forklare holdninger.

Eleverne skal kunne indgå i samtale og diskussion på et fransk der er varieret, flydende og grammatisk korrekt, dog således, at det er vigtigere, at eleverne udtrykker sig flydende og indgår naturligt i samtalen, end at alle detaljer er korrekte, jf. CEFR.

- Eleverne skal kunne anvende forskellige læsestrategier med henblik på at orientere sig i komplekse tekster samt større tekstmængder.

Med læsestrategier menes fx hurtiglæsning, skimning, normallæsning og studielæsning. Eleverne skal kunne vælge den mest hensigtsmæssige læsestrategi, afhængig af hvilket formål der er med læsningen af en given tekst.

- Eleverne skal kunne mundtligt præsentere og redegøre for kendte problemstillinger på et klart og velstruktureret fransk.

Det er vigtigt, at eleverne bliver i stand til selvstændigt at fremlægge en kendt problemstilling og udtrykke sig på et klart og velstruktureret fransk med brug af relevante forbindere.

- Eleverne skal kunne udtrykke sig skriftligt på et varieret og nogenlunde korrekt sammenhængende fransk samt oversætte en dansk tekst af en vis sværhedsgrad til et klart og præcist fransk.

Eleverne skal kunne skrive franske tekster i et varieret og nogenlunde korrekt sprog. Endvidere skal eleverne kunne skrive i forskellige genrer.

- Eleverne skal kunne analysere og fortolke fransksprogede tekster inden for forskellige genrer samt sætte den enkelte tekst ind i kulturelle, interkulturelle, historiske og samfundsmæssige sammenhænge.

Den enkelte tekst indsættes i den eller evt. de relevante sammenhænge og ikke nødvendigvis i alle ovennævnte fire på én gang.

- Eleverne skal kunne perspektivere den erhvervede viden om franske og frankofone kultur- og samfundsforhold til andre kultur- og samfundsforhold.

Eleverne skal kunne perspektivere til danske forhold såvel som til andre relevante landes forhold. Hvilke lande, der er relevante i denne sammenhæng, afhænger af flere faktorer, herunder bl.a. emnet, studieretningsfag, valgfag og elevgruppen.

- Eleverne skal kunne behandle problemstillinger i samspil med andre fag.

Eleverne skal kunne behandle problemstillinger i samspil med andre fag. Hvilke problemstillinger, der er relevante i denne sammenhæng, afhænger af flere faktorer, herunder bl.a. emnet, fagene og elevgruppen.

- Eleverne skal kunne demonstrere viden om fagets identitet og metoder.

I sprogfagene står tekstlæsningen på fremmedsproget centralt. Som nævnt i afsnit 1.1 har sprogfag tre søjler, som hele tiden er i spil, og som er gensidigt afhængige af hinanden: sprogfag er videns- og kundskabsfag, færdighedsfag og kulturfag. Dette skal gøres eksplicit for eleverne. På grund af de mange større og mindre delelementer i undervisningen kan eleverne let risikere at miste helhedsforståelsen af sprogfagene, hvorfor det vil være hensigtsmæssigt at stoppe op en gang i mellem og klargøre, hvad der er undervisningens fokus lige nu, og hvordan det hænger sammen med fagets identitet og metode. Det er således afgørende, at eleverne er bevidste om, at sprogfag fx ikke ”kun” er grammatik og udtryksfærdighed, men at indholdssiden og kultursiden i virkeligheden er det, det hele drejer sig om, og at netop indholds- og kulturdimensionen indgår i et snævert afhængighedsforhold med selve sproget – sprog uden indhold er uinteressant. Som et humanistisk fag er fagets genstandsfelt først og fremmest mennesket som kulturskabende og kulturskabt væsen, og mennesket som subjekt, idet mennesket mener noget, vil noget og føler noget, som udtrykkes via menneskeskabte produkter. Overordnet set er hermeneutikken den paraply, der samler det, vi gør i sprogfagene: Vi fortolker meningsfulde udsagn, idet det mennesket mener, føler og vil, udtrykkes i produkter, i tegn, som skal forstås, dvs. analyseres og fortolkes.

- Eleverne skal kunne benytte viden om, hvordan man lærer fremmedsprog i det daglige arbejde.

For at give eleverne viden om, hvordan de mest effektivt lærer fremmedsprog, skal de trænes i forskellige sprogtilgængelsesstrategier som:

- hukommelsesstrategier, der fungerer som mentale link, så informationen lagres og lettere kan kaldes frem igen, fx ordforrådstræning
- kognitive strategier, der fungerer som en hjælp til at opfatte, analysere og praktisere sproget og dermed til at forme og revidere elevernes sproglige udvikling, fx læsestrategier, lyttestrategier, analysestrategier og samtalestrategier
- kompensationsstrategier, der fungerer som en hjælp til at overvinde begrænsninger i kommunikationen i form af mangelfuld grammatik og manglende ordforråd, fx anvendelse af gambitter, tøvemekanismer og strategiske omskrivninger.

2.2. Kernestof

Gennem kernestoffet skal eleverne opnå faglig fordybelse, viden og kundskaber.

Kernestoffet er:

- de grundlæggende principper for sprogets opbygning og anvendelse, både vedrørende samtalers og teksters struktur og vedrørende den relevante syntaks og morfologi.

Eksplicit grammatisk viden om sproget er underordnet anvendelsen af sproget, og centralt står de grundlæggende principper inden for såvel morfologi som syntaks. Den grammatik, der inddrages, skal være relevant

for den konkrete anvendelse af sproget. Der arbejdes især i begyndelsen af forløbet med tekststruktur og samtaleopbygning, sådan at eleverne får redskaber til at overskue tekster og dialoger og gætte betydninger uden nødvendigvis at forstå detaljerne og især uden nødvendigvis at kende til samtlige regler for bøjning, orddannelse eller ordstilling. Senere i forløbet inddrages i det omfang, det er relevant, morfologiske, syntaktiske og pragmatiske regler med fokus på funktion i sproget snarere end på formel systematik og eksplicit grammatisk viden.

- et alment og varieret ordforråd og idiomatik til brug i skriftlig og mundtlig kommunikation med særligt fokus på de studerede emner.

Eleverne skal beherske et varieret ordforråd og en idiomatik, der sætter dem i stand til at tale og skrive om almene og kendte emner.

- viden om fransk udtale og intonation, receptivt såvel som produktivt.

Der arbejdes videre med elevernes udtale med særlig vægt på nasalvokaler, stemte konsonanter og andre lyde, som traditionelt volder danskere problemer. Der lægges mere vægt på intonation og rytme grupper end på enkeltlyde, idet det dog understreges, at alle dele er vigtige for forståelsen af samtalen. Træningen foregår ved lytteøvelser og gentagelser, med inddragelse af de væsentligste ortoepiske regler. Det betones, at der ikke prøves i oplæsning.

- mundtlige og skriftlige fiktive og ikke-fiktive tekster fra det 19., 20. og det 21. århundrede fra Frankrig og andre frankofone områder.

Med hovedvægt på nyeste tid fra Frankrig og andre frankofone lande. Der er tale om et udvidet tekstbegreb, hvorved alle talte såvel som skrevne tekster og artefakter kan inddrages (fx litteratur, reklamer, billeder, film, taler, musik, symboler).

- de tre litterære hovedgenrer repræsenteret ved henholdsvis drama, epik og lyrik samt nutidige sagprogsagenrer.

De tre litterære hovedgenrer skal repræsenteres. Med forskellige nutidige sagprogsagenrer menes fx avisartikler og faktastof fra såvel digitale som traditionelle medier, herunder opslagsværker og encyklopædier.

- historiske, kulturelle og interkulturelle forhold, der har relevans for de studerede emner.

Hvor det er relevant, sættes de studerede emner ind i en bredere fransk og evt. international kontekst. Det vil her være oplagt at trække på elevernes viden fra andre fag eller indgå i et tværfagligt samarbejde med andre fag om et konkret emne, jf. afsnit 3.1 om interkulturel kommunikativ kompetence.

- aktuelle forhold i fransksprogede områder med hovedvægt på Frankrig.

Aktuelle forhold belyses gennem fransksprogede tekster, men tekster på andre sprog, fx dansk og engelsk, kan indgå.

- centrale samfundsmæssige forhold i Frankrig samt i et eller flere andre frankofone områder.

Eleverne gives et bredt indblik i væsentlige sider af Frankrigs og frankofone områders samfundsforhold, således at man i forbindelse med de læste emner inddrager viden om det politiske liv, kulturpolitiske forhold, skole- og uddannelsesforhold og lignende.

- fagets centrale hjælpemidler, herunder hensigtsmæssig anvendelse af digitale hjælpemidler.

Fagets centrale hjælpemidler er ordbøger, fransk grammatik, internetleksika, verbebojere, elektroniske oversættelsesprogrammer samt tekstbehandlingsprogrammers stave- og grammatikkontrol.

2.3. Supplerende stof

Eleverne vil ikke kunne opfylde de faglige mål alene ved hjælp af kernestoffet. Det supplerende stof består af forskellige kulturelle, litterære, historiske og samfundsmæssige udtryk, som har udgangspunkt i den frankofone verden, og er ikke nødvendigvis en del af emnelæsningen. Det skal uddybe og perspektivere kernestoffet samt udvide den faglige horisont, så eleverne opfylder de faglige mål. Det supplerende stof bidrager endvidere til at styrke samspillet med andre fag.

Ud over kernestoffet skal der inddrages supplerende stof, som kan vælges frit, når blot det er med til at opfylde de faglige mål. Det kan fx være:

- Tekster fra før det 19. århundrede
- Billeder, film, videoklip, teater og musik
- Dansksproget materiale til belysning af kulturelle, historiske og samfundsmæssige forhold
- Fransksproget materiale, der berører historiske begivenheder, der ligger tilbage i tiden, men som belyser sider ved et aktuelt emne
- Uddybende baggrundsstof om de læste emner på dansk eller andre fremmedsprog, også i samarbejde med andre fag
- Særlige sproglige forhold: stil, dialekter, sociolekter, non-verbal kommunikation

Desuden vil kernestoffet kunne uddybes og perspektiveres via samspil med andre fag, jf. afsnit 3.4.

2.4. Omfang

Det forventede omfang af fagligt stof er normalt svarende til 300-450 sider.

Angivelsen af omfang har til formål at give et overblik over, hvor meget man har arbejdet med de forskellige emner i undervisningen. Der er ikke tale om normalsidebegrebet, som alene anvendes i beskrivelsen af det ukendte tekstmateriale til mundtlige prøver (se afsnit 4.2), men om en mere fleksibel opfattelse af det faglige indhold, eleverne beskæftiger sig med i undervisningen.

Omfangsangivelsen har to overordnede formål. Den giver censor et godt overblik over undervisningens fokus og emnernes prioritering i undervisningsbeskrivelsen og fungerer desuden som rettesnor for, hvor meget man normalt vil skulle lade elever læse pr. undervisningslektion. Med fagets forhåndstildelte undervisningstid svarer en 60 minutters lektion normalt til ca. halvanden side.

3. Tilrettelæggelse

3.1. Didaktiske principper

Fagets discipliner skal opleves som en helhed, der i overensstemmelse med de faglige mål primært fokuserer på anvendelsesaspektet.

Alle sproglige delkompetencer, som de beskrives i læreplanen, skal således indgå i arbejdet med emnerne på en sådan måde, at de støtter den skriftlige og den mundtlige kommunikation. Undervisningen skal give eleverne mulighed for at erhverve sig den viden om sprog, der er nødvendig for at udvikle såvel mundtlige som skriftlige kommunikative kompetencer. Med den nødvendige viden om sprog tænkes der på såvel pragmatisk som lingvistisk kompetence, dog således at sammenhængende sprogbrug er vigtigere end sproglig præcision.

Centralt i undervisningen står elevernes mulighed for egen sprogproduktion og udfoldelse i forhold til de faglige mål. Sammenhængende sprogbrug prioriteres højere end sproglig præcision.

Det er altafgørende for elevernes evne til at udfolde sig og kommunikere på fransk, at de undervejs i hele læringsprocessen opmuntres til aktivt at danne og afprøve egne hypoteser om sprogets opbygning. Det er således vigtigt i planlægningen af undervisningen at tage højde for, at eleverne skal have mulighed for at formulere sig selvstændigt på fransk. Dette kræver både varierede arbejdsformer, jf. næste afsnit, og hyppig

anvendelse af kommunikativt orienterede opgaver, og det forudsætter, at læreren i sine rettelser skelner mellem væsentlige og ikke væsentlige fejl.

Lytte-, læse- og kommunikationsstrategier skal give eleverne redskaber til at kunne igangsætte og opretholde kommunikation.

Eleverne skal trænes i forskellige sprog læringsstrategier og herunder i forskellige mundtlige og skriftlige udtryksformer.

I forbindelse med træning af mundtlig kommunikation arbejdes der med:

1. Samtale, hvor eleverne erhverver sig viden om og forståelse af samtals grundlæggende struktur og enkle teknikker til at indlede samtalen, beholde ordet, give ordet videre, skifte emne, give feedback, konkludere samt afslutte.
2. Præsentation af forberedt emne/billede trænes ved hjælp af retoriske teknikker og bevidsthed om fremstillingens enkeltelementer: indledning, kerne, argumentation, diskussion, konklusion og perspektivering.

I forbindelse med træning af skriftlig kommunikation arbejdes der med forskellige skriftlige discipliner, gående fra det enkle til det mere komplicerede: beskrivelser af dagligdags forhold, kreativ skrivning, redegørelser, samt analyse og fortolkning. Desuden kan der arbejdes med skriftlig oversættelse fra dansk til fransk, hvor der i højere grad fokuseres på den sproglige præcision.

Der arbejdes både procesorienteret og produktorienteret med såvel mundtlig som skriftlig kommunikation.

Grammatik, tekstanalyse og fremmedsprogstilegnelse inddrages i relevant omfang og under hensyntagen til den faglige progression.

Viden om fremmedsprogstilegnelse og grammatik inddrages, efterhånden som der opstår behov herfor, og undervisningen heri afstemmes efter elevernes sproglige niveau. Der fokuseres på sproglig opmærksomhed og bevidstgørelse i grammatikundervisningen, således at induktiv, inputorienteret grammatikundervisning prioriteres højt, og endelig arbejdes der med sproget ud fra et anvendelsesmæssigt perspektiv og med stadig progression, således at eleverne opnår større forståelse for strukturen med hensyn til ord- og sætningsdannelse.

Det er vigtigt i hele forløbet at være opmærksom på at inddrage såvel mundtlige som skriftlige grammatiske øvelser. Grammatikundervisningen integreres i den daglige undervisning, således at eleverne oplever fagets discipliner som en helhed.

I arbejdet med tekster lægges der vægt på en bevidst progression fra referat til analyse, fortolkning og perspektivering. Det er vigtigt at understrege, at den læserorienterede litteraturlæsning, i modsætning til mester-tolkningen, er særlig velegnet til fremmedsprogsundervisning. Den læserorienterede litteraturlæsning giver eleverne en langt mere aktiv rolle, hvilket tvinger dem til at bruge sproget. Målet er ikke en systematisk, litterær analyse, men at eleverne læser og forholder sig kvalificeret til franske og frankofone tekster, og at de kan foretage en perspektivering af det læste i overensstemmelse med de faglige mål.

Eleverne trænes i at anvende fagets hjælpemidler hensigtsmæssigt.

Eleverne skal kunne anvende en tosproget ordbog, kende dens forkortelser samt overskue længere opslag. Desuden skal de kunne benytte en etsproget ordbog fx til kontrolopslag. De skal kunne anvende en fransk grammatik, så de kan slå op i den og forstå dens terminologi og eksempler.

Eleverne skal i den daglige undervisning trænes i at kunne anvende enten fysiske eller elektroniske ordbøger. De skal have forståelse for ordklasser, kende forkortelser samt overskue længere opslag. I elektroniske ordbøger med tilknyttet udtale af opslagsordene er det relevant også at præsentere eleverne for den ressource. Eleverne skal også kunne anvende en fransk grammatik forstå dens terminologi og eksempler. Verbebojere kan ligeledes være et nyttigt redskab i både den daglige undervisning og i prøvesituationer. Brugen af verbe-

bøjere skal hjælpe eleven til en automatisering af verbalbøjninger og ikke blive et redskab, der er nødvendigt for mundtlig eller skriftlig kommunikation.

Elektroniske oversættelsesprogrammer samt tekstbehandlingsprogrammernes stave- og grammatik kontrol indgår også i paletten af den enkelte elevs hjælpemidler. Det er her vigtigt, at det er elevens egen sprogproduktion, der er i fokus og ikke en evt. elektronisk oversat tekst fra et andet sprog end fransk. Således er oversættelsesprogrammer en støtte til og må ikke overtage elevernes egen sprogproduktion. Det er også nødvendigt at træne elevernes kritiske blik på forslag fra disse hjælpemidler. Elevernes læring bør altid være i fokus, når hjælpemidler anvendes.

Undervisningen foregår i størst muligt omfang på fransk.

Der vil dog være områder, hvor det ikke er hensigtsmæssigt, at undervisningen foregår på fransk. Dette gælder fx grammatikundervisning.

Interkulturel kommunikativ kompetence

I fransk på gymnasialt niveau kan interkulturel kommunikativ kompetence i praksis omsættes til en undervisning, der fokuserer på at give eleverne mulighed for at blive kompetente på følgende områder:

- færdigheder i og viden om, hvordan man begår sig i de sproglige rum, man dagligt befinder sig i
- redskaber til at kunne indgå i kendte og ukendte sproglige rum, fx ved skolerejser i udlandet, hvor man indkvarteres hos en værtsfamilie med respekt for og ønsker om forståelse for gensidig udveksling af synspunkter og meninger, fx høflighedsformer
- evne til at se sig selv gennem den andens øjne, altså at man indgår i en fordomsfri dialog med andre
- beherskelse af et passende ordforråd på fremmedsproget, kendskab til sprogets syntaktiske/grammatiske grundstrukturer og besiddelse af pragmatisk og diskursiv kompetence
- deltagelse i dialoger med henblik på at opnå et nærmere og indgående kendskab til andres tanker, vaner og forestillinger.

Det interkulturelle element bør udpeges og italesættes, hvor det falder naturligt. Gennem fx tekstlæsning trænes elevernes blik for store og små kulturelle ligheder og forskelle. Eleverne skal erfare, at der ikke findes én homogen fransk kultur, men at den tværtimod er polyfon og præget af selvmodsigelser, subkulturer og med kulturel variation i forskellige grupper og kontekster. Det ligger lige for at bruge tekster fra de mange fransksprogede områder, og mange tekster til franskundervisningen lægger op til emner som fx *Les jeunes entre deux cultures*.

Under tekstarbejdet kobles tekstanalyseredskaberne med et komparativt element, hvor dette giver mening: *description, comparaison, réflexion*. Hvad genkender vi? Hvad er anderledes? Hvad kan det bero på?

Derudover vil interkulturelle kommunikative aktiviteter med fordel omfatte rollespil, samtale, studieture, video- og chatseancer samt besøg af fransktalende.

3.2. Arbejdsformer

Eleverne på fortsættelsesniveau er trænet i at lytte til, tale, læse og skrive fransk. De har et vist kendskab til almenkulturelle forhold i Frankrig og i et eller flere andre fransksprogede områder, og de har erfaring med at forholde sig til tekster og andre forlæg på et refererende og frit diskuterende plan. Det er af stor betydning, at læreren respekterer eleverne som fortsættere med visse færdigheder og anerkender deres kompetence med hensyn til fx talefærdighed, således at elevernes lyst til at give sig i kast med faget bevares. Kravene til tekstlæsning øges gradvist og med en langsom progression, der tager udgangspunkt i og styrker de færdigheder, eleverne har tilegnet sig i grundskolen, udbygges elevernes læsekompetencer. Den præcise oversættelse fra fransk til dansk holdes på et minimalt niveau, og tekstforståelsen sikres ad anden vej.

Træning i mundtlig udtryksfærdighed tilrettelægges på en sådan måde, at elevernes sammenhængende sprogbrug, selvstændighed og sproglige præcision udvikles.

Det er en forudsætning for undervisningen, at læreren kender til franskundervisningen i grundskolen, således at fortsætterundervisningen såvel mht. arbejdsformer som mht. niveau i den første tid indrettes nøje efter elevernes fagligt-didaktiske baggrund.

Efter en kort introduktionsfase organiseres arbejdet med tekstlæsningen hovedsageligt i 8-10 emner, og de faglige mål integreres i dette arbejde.

Emnerne organiseres med udgangspunkt i en eller flere kernetekster samt flere supplerende tekster. Forskellige genrer og teksttyper indgår i alle emner.

Et emne kan altså ikke bestå af én tekst alene, da de faglige mål så ikke vil kunne opfyldes. Til gengæld kan en tekst indgå i flere emner. Således skal det ideelle emne:

- inddrage såvel tekst som lyd og billede
- omfatte tekster fra flere genrer
- medtænke historiske, kulturelle og samfundsmæssige forhold
- kunne lægge op til samspil med andre fag
- inddrage såvel skriftlighed som mundtlighed
- tage højde for, at både samtale- og præsentationskompetencen udvikles
- planlægges, så arbejdsformerne varieres
- indtænkes i en eksamenssammenhæng.

Arbejdsformerne varieres, således at der veksles mellem høj og lav styring. Den høje styring vil oftest være mest hensigtsmæssig i begyndelsen, hvorimod eleverne i den sidste halvdel af forløbet skal beherske mere selvstændige og studierelevante arbejdsformer.

Arbejdet med de fem kommunikative færdigheder lytteforståelse, samtalefærdighed, læseforståelse, mundtlig redegørelse og skrivefærdighed er centralt i undervisningen. Anvisninger på dette arbejde ligger på fagets EMU-side.

Der indgår arbejdsformer og opgavetyper, som udvikler elevernes innovative evner.

Innovative kompetencer

For at udvikle elevernes innovative evner er det vigtigt, at eleverne bliver bevidste om, at det at arbejde innovativt medfører at skabe noget, som har værdi for andre – hvilket kan forstås som helt ny viden, forbedring af eksisterende viden eller noget, som skaber værdi og er nyt i konteksten (fx inden for det enkelte hold). Det vil oftest være de sidste former for værdiskabelse, som gør sig gældende, når der arbejdes med elevernes innovative evner i fransk.

Det innovative arbejde kan både foregå inden for faget eller i samarbejde med andre fag. Der kan fx arbejdes med at udvikle undervisningsmateriale til egen klasse, til andre klasser og andre klassetrin.

1. Elever kan udvikle materiale/praktiske øvelser til at undervise i et grammatisk emne. En forudsætning er, at eleverne selv forstår brugen af det grammatiske emne.
2. Eleverne kan udvikle materiale/praktiske øvelser til at undervise i et tema. Der kan arbejdes med at udvikle projekter/produkter, hvor eleverne kan forbedre en given praksis/metode eller andet i Danmark, hvor de bruger deres viden fra en frankofon kontekst eller anvender deres viden fra Danmark og overfører den til en frankofon kontekst.
 - Et eksempel kunne være at arbejde med integration i skolen. Hvor skaber man den bedste integration inden for skolesystemet i Frankrig, og kan Frankrig lære noget af Danmark eller omvendt? Her er det en forudsætning, at elever kender til forskelle mellem fx det danske og det franske skolesystem.
 - Et andet eksempel kunne være at skabe en sundere madkultur? Hvordan sikrer man, at unge mennesker spiser sundt? Kan Danmark bruge erfaringer fra de franske skolekantiner? Her er det en for-

udsætning, at eleverne har kendskab til madkultur i Danmark og Frankrig.

3.2.1 Det skriftlige arbejde

Arbejdet med den skriftlige dimension skal både fungere som støtte til undervisningen generelt, til de kommunikative færdigheder og som selvstændig disciplin, således at eleverne lærer at udtrykke sig om en given problemstilling på et varieret og nogenlunde flydende fransk.

De skriftlige opgaver bør i vid udstrækning have tilknytning til emnelæsningen, både hvad angår ordforrådet, det grammatiske og det indholdsmæssige aspekt.

Der anvendes forskellige opgavetyper, feedback- og arbejdsformer.

Ud over at være en øvelse i at skrive fransk kan skriftlige opgaver således både fungere som igangsættende til behandlingen af et emne og som en afrunding af et emnelæsningsarbejde, som eleverne kan bruge som baggrund for deres repetition af emnet i forbindelse med eksamen. Eleverne trænes gennem det skriftlige arbejde til at kunne skrive i forskellige genrer og være bevidst om disses sproglige karakteristika, herunder afsender- og modtagerforhold.

Det er vigtigt at arbejde bevidst med progression. I begyndelsen kan det skriftlige arbejde bestå af mindre skriftlige produktioner såsom korte resuméer over læseteksternes indhold, og dermed træner både elevernes ordforråd og forståelse for sætningsopbygning. Senere udvides med grammatiske øvelser af forskellig art, små oversættelser, længere resumeer, billedbeskrivelser og forskellige kreative øvelser. Hvis den tekst, eleverne læser, egner sig til det, kan man lade eleverne digte videre på historien, digte slutningen på historien eller lave en parallel historie. Det skriftlige arbejde skal endvidere pege mod de krav, der stilles til den skriftlige eksamen.

Den frie skriftlige udtryksfærdighed udbygges. For at undgå fejl kan man understrege over for eleverne, at de ikke skal skrive lange, komplicerede perioder, sætningskløvnings og –knuder skal undgås. Det er derfor vigtigt at lære eleverne at forenkle typisk danske vendinger som ”det, jeg mener, er, at” til ”Jeg mener, at” og ”det var en rød bil, jeg troede, han ville have” til ”jeg troede, at han ville have en rød bil.”

Arbejdet med den skriftlige kommunikation bør veksle mellem en procesorienteret og en produktorienteret tilgang. Hovedprincippet i processkrivning er, at eleverne skriver en tekst igennem flere gange og for hver gang udvider og forbedrer den, indholdsmæssigt såvel som sprogligt. Arbejdet bør hovedsageligt foregå i undervisningstiden, så læreren kan fungere som vejleder og give fremadrettet feedback. Eleverne kan også fungere som vejledere for hinanden og på denne måde udvikle deres sproglige bevidsthed. De lærer at bedømme og forbedre andres og egne udkast, lytte til kritik og indarbejde brugbare forslag i egne udkast.

Det er vigtigt for eleverne at bruge tid på en grundig gennemgang af de besvarelser, læreren har rettet. For at eleverne kan få udbytte af rettearbejdet, er det væsentligt, at de selv deltager aktivt i det. I almindelighed bør læreren derfor ikke skrive den rigtige løsning på elevens besvarelse, men henvise til paragraffer og grammatik eller rettenøgle. Desuden kan man med fordel skifte mellem forskellige former for rettestrategier – fra den fuldstændigt gennemrettede version med henvisninger over fokuseret retning til minimal-marking-versionen, hvor læreren kun med streger har antydnet, at ”her er noget galt”.

Træning af den skriftlige eksamensopgave i den sidste halvdel af forløbet kan til at begynde med foregå procesorienteret, men det er vigtigt, at eleverne får lejlighed til også at arbejde produktorienteret med denne opgavetype.

Der arbejdes sideløbende med stigende krav til præcision i den frie skriftlige fremstilling.

3.3. It

It og elektroniske medier inddrages løbende som et naturligt og integreret didaktisk og pædagogisk redskab. Anvendelsen heraf bidrager blandt andet til variation, aktualitet og færdighedstræning og understøtter læringsprocessen hos den enkelte elev.

Et bredt udbud af medier, både tekstbaserede og ikke-tekstbaserede, anvendes i undervisningen for at sikre, at eleverne oplever sproget i autentiske sammenhænge og for samtidig at formidle et aktuelt og opdateret billede af de fransksprogede områder. Arbejdet med elektroniske medier i sådanne sammenhænge er således også et sprogligt arbejde, hvor eleverne skal lære at anvende relevante læse- og lyttestrategier.

Elektronisk kommunikation anvendes til at styrke elevernes mundtlige såvel som skriftlige sprogfærdighed og hybrider midt i mellem. Synkron (fx chat, videosamtale) og asynkron kommunikation (fx email, diskussionsfora, konferenceindlæg, podcasts) kan anvendes til autentisk kommunikation med klasser fra såvel andre danske gymnasier som med klasser fra andre lande, hvor der undervises i fransk. Chat ligger meget tæt op ad den mundtlige kommunikation, samtidig med at det sproglige udtryk fastholdes på skrift. På internettets søgemaskiner kan man desuden søge på ords frekvens og på faste vendinger, fx med præpositioner eller infinitivmærker (hedder det *continuer à* eller *continuer de*?).

Korrektionsfaciliteterne i tekstbehandlingsprogrammer er velegnede til fx processkrivning og individuelle skriftlige opgaver. Eleverne har mulighed for at rette, skrive til og forbedre, og læreren har mulighed for gennem elektronisk retning at give individuel vejledende respons. Eventuelt kan eleverne gemme og samle deres skriftlige noter, skitser og arbejder i elektroniske mapper. Dermed får de nemmere overblik over egen læreproces og kan bidrage til at opstille delmål ud fra egne behov.

Når internettet bruges til informationssøgning, skal man sikre sig, at eleverne kan anvende relevante søgeteknikker og kildekritisk analyse. Da søgninger ofte resulterer i større tekstmateriale får eleverne også her stor gavn af at kunne anvende forskellige læsestrategier. Til arbejdet med ordforråd og grammatik anbefales både netbaserede interaktive øvelser og træningsprogrammer. Øvelser med grundig og vejledende feedback har størst læringseffekt og bør prioriteres frem for traditionelle indsætningsøvelser uden for kontekst.

En større sproglig bevidsthed kan opnås ved, at eleverne selv udformer interaktive, grammatiske øvelser med vejledende grammatisk feedback. Programmer til brug for udformning af sådanne øvelser findes gratis på internettet.

Oversættelsesprogrammer introduceres for eleverne, således at de får en forståelse af programmernes muligheder i almindelighed og af deres begrænsninger i særdeleshed, jf. afsnit 3.1.

3.4. Samspil med andre fag

Fransk kan naturligt indgå i samspil med en række andre fag. Når faget er med i en studieretning, indgår faget i samspil med fx samfundsvidenskabelige og naturvidenskabelige hovedområder og med de øvrige sproglig-humanistiske fag. Det er vigtigt at understrege, at samarbejdet fagene imellem sker på et ligeværdigt grundlag, og at hvert fag bidrager med de vinkler og metoder, der er kendetegnende for faget. Det er i dette samspil vigtigt, at faget fransk bidrager til en globaliseret opfattelse af de studerede emner gennem elevernes kernefaglige viden om fransktalende landes kultur og samfundsforhold. I de tilfælde, hvor det er praktisk muligt, kan fransk som valgfag desuden bidrage til et emne inden for studieretningen. Det er ligeledes vigtigt at betone, at der i samspillet med de andre fag fortsat skal arbejdes videre med de generelle kompetencer og med fagets kerneområder, samt at progressionen skal medtænkes i emneforløbene.

Teksterne bør tilpasses det niveau, eleven er på sprogligt. Det er vigtigt, at teksterne på fransk ikke er for svære, så den faglige udfordring i forbindelse med samspillet med andre fag ikke erstattes af frustrationer over manglende forståelse af materialet. Der kan være brug for i en vis udstrækning at bruge tekster på dansk eller evt. engelsk. Hvis der inddrages svære tekster på fransk, kan læreren evt. lave et resumé på et letforståe-

ligt fransk eller på dansk, så eleven opnår forståelse for og indsigt i de sammenhænge, der kan etableres på tværs af de forskellige fag, der indgår i samarbejdet.

3.4.1 Grundforløbet

Undervisningen i 2. fremmedsprog er ikke nødvendigvis en del af grundforløbet. Det er op til hver enkelt institution at bestemme, hvorvidt fransk skal indgå.

Fransk er forpligtet til at planlægge samt integrere undervisningen i almen sprogforståelse, jf. læreplanen for almen sprogforståelse afsnit 3.1. I almen sprogforståelse skal sprogene samarbejde om det kernestof, der er fælles for alle gymnasiets sprogfag, og styrke elevernes teoretiske sprogforståelse, samspillet mellem sprogene og studiekompetencen. Fælles brug af grammatiske begreber sprogfagene imellem styrker samspillet og vil oftest give eleverne bedre forståelse af de grammatiske emner. Almen sprogforståelse kan også fungere som en introduktion af faget fransk for kommende elever på såvel studieretninger som ved valg af valgfag.

3.4.2 Studieretningsforløbet

Fransk kan indgå i studieretningerne. Samspillet mellem fagene i studieretningerne skal give mulighed for faglig fordybelse og styrkelse af fagligheden. Fransk indgår med sine arbejdsformer og metoder i et emnearbejde med andre fag, hvor der dels arbejdes videre med de generelle kompetencer, dels med fagets kerneområder. Kravene til emneforløbene er, at de viser progression med hensyn til deres længde, indhold, problemstillinger, produktkrav m.v.

Arbejdet med emnerne er et ligeværdigt samarbejde, hvor de deltagende fag belyser et emne fra hver sin vinkel med fagenes metoder. Syntesen og forståelsen på tværs af fagene er en proces, eleven hjælpes på vej til i arbejdet, men der er ikke et på forhånd givet facit. Fremlæggelsen af emnet kan eksempelvis foregå som et mundtligt klasseoplæg på baggrund af en præsentation, en synopsis, en rapport eller på helt anden vis.

3.4.3 Studieretningsprojektet

Studieretningsprojektet følger anvisningerne fra læreplanen for studieretningsprojektet.

Det franskfaglige indhold er defineret i læreplanen for studieretningsprojektet på den måde, at bedømmelsen skal ske i forhold til de relevante faglige mål for hvert af de fag, der indgår, dvs. hvert fag skal kunne se sig selv i opgaven. Opgaveformuleringen udformes på en måde, der muliggør dette, og således at eleven tvinges til at behandle tekstmaterialet i opgaven.

Når fransk indgår i et studieretningsprojekt, skal der anvendes fransksproget kildemateriale, jf. læreplanen for studieretningsprojektet afsnit 4.2.3: *"Ved studieretningsprojekter, hvori et eller flere fremmedsprog indgår, skal en del af det anvendte materiale være på de(t) fremmede sprog."* De fransksprogede kilder skal have et omfang og en tyngde i opgaven, der muliggør en evaluering i forhold til de franskfaglige mål. Kilderne kan være fiktive tekster, fx film eller romanuddrag, der belyser en bestemt problemstilling, eller det kan være ikke-fiktive-tekster, der giver mulighed for sagprosarelateret tekstarbejde. Hvis film anvendes uden drejebog, citeres der direkte fra filmen (transskribering).

Der citeres relevant fra de fransksprogede kilder, og citaterne skrives på fransk. Citaterne kommenteres og anvendes hensigtsmæssigt i besvarelsen.

I arbejdet med kernestoffet er eleven blandt andet blevet introduceret til, hvordan man

- a) analyserer og fortolker forskellige teksttyper,
- b) anvender det erhvervede kendskab til fransksproget kultur, litteratur, historie og samfundsforhold,
- c) perspektiverer viden om kultur- og samfundsforhold i frankofone lande til andre kultur- og samfundsforhold.

Fransk i et studieretningsprojekt vil således ofte have en analyse og fortolkning af et fyldigt, fransksproget tekstmateriale som projektets hovedfokus. Dette materiale indeholder fx temaer, der kan belyses af samar-

bejdsfaget, og dermed kvalificeres grundlaget for analysen og fortolkningen. Uanset tyngden af franskfaget i studieretningsprojektet skal faglige mål være i spil – fx tekstanalyse og/eller undersøgelse af formidlingsformen (fx virkemidler, argumentationsmåde, forholdet mellem form og indhold), og en passende del af materialet skal være fransksproget.

Hvis en elev fx bliver bedt om at bedømme en bestemt begivenheds historiske betydning, skal eleven også dokumentere dette ved at redegøre for, hvordan den historiske begivenhed belyses i et fransksproget tekstmateriale.

Konkrete eksempler på formuleringer til studieretningsopgaver og -projekter kan findes dels på fransksiderne, dels på de tværfaglige sider på EMU.

4. Evaluering

4.1. Løbende evaluering

Gennem individuel vejledning og brug af test, screening og selvevaluering får eleverne undervejs i det samlede forløb en klar opfattelse af niveauet for og udviklingen i det faglige standpunkt. Der inddrages aktiviteter, som stimulerer den individuelle og fælles refleksion over udbyttet af undervisningen. Elevernes mundtlige og skriftlige kompetencer samt deres viden, kundskaber og færdigheder i relation til kulturelle, historiske og samfundsmæssige forhold evalueres løbende. Grundlaget for evalueringen skal være de faglige mål.

Evalueringen skal følges af klare anvisninger på, hvordan eleverne kan forbedre sig.

Der skal foregå en løbende evaluering og selvevaluering af elevernes mundtlige og skriftlige færdigheder.

Evalueringen skal være fremadrettet. Det betyder, at der skal gives forslag til, hvordan den enkelte elev gradvist bliver i stand til at udvikle sine faglige kompetencer og dermed opfylde de faglige mål.

Ved tilrettelæggelsen af screeninger eller test bør man fokusere på, at de fem kommunikative færdigheder: lytteforståelse, samtalefærdighed, læseforståelse, mundtlig redegørelse og skrivefærdighed, der alle evalueres undervejs i forløbet. Når det er relevant, evalueres elevernes interkulturelle kommunikative kompetence.

Fokus i den fremadrettede evaluering forskydes fra systematisk fejlfinding til diagnosticering af særlige indsatsområder hos den enkelte elev, således at eleven ikke skal koncentrere sig om alt på én gang, men lære i små overskuelige bidder.

I forbindelse med både mundtlig og skriftlig udtryksfærdighed kan læreren give differentieret feedback, således at nogle elever får kommentarer til alle fejl, mens andre får respons efter forskelligt fokus: possessive pronomener, kongruens etc. Det er vigtigt at påpege fremskridt inden for de valgte fokusområder og at give positiv kritik der, hvor eleven klarer de sproglige og indholdsmæssige udfordringer. Det anbefales at inddrage eleverne aktivt i feedbackprocessen, fx gennem peer to peer feedback.

4.2. Prøveformer

Der afholdes en centralt stillet skriftlig prøve og en mundtlig prøve.

Skriftlig prøve

Grundlaget for den skriftlige prøve er en todelt centralt stillet opgave. Prøvens varighed er fem timer. Under første delprøve må hjælpemidler ikke benyttes. Efter højst halvanden time afleveres besvarelsen af første del af opgavesættet, og herefter må alle hjælpemidler benyttes til besvarelse af anden del af opgavesættet.

Tilladte hjælpemidler

Der er som udgangspunkt ikke adgang til internettet som fagligt hjælpemiddel til prøverne, jf. Bekendtgørelse om visse regler og prøver i de gymnasiale uddannelser, BEK nr 1276 af 21/11/2017.

I [vejledningen](#) til denne bekendtgørelse er der givet eksempler på, hvilke hjælpemidler der må, og hvilke der ikke må tilgås via internettet.

Dog vil det være tilladt for eksaminander at bruge digitale hjælpemidler som fx online ordbøger eller e- og i-bøger, der på institutionens foranledning er blevet anvendt i undervisningen, og som fremgår af undervisningsbeskrivelsen og ikke kan bevares lokalt, dvs. ikke kan opbevares på eksaminandens egen computer. Det er ikke tilladt at benytte netadgangen til at tilgå interaktive programmer (fx Google Translate, vejbebøjere og leksika).

Der er således ikke eksaminanden, men skolen, der inden for de givne rammer beslutter, hvilket undervisningsmateriale der ved den givne prøve er netadgang til, og dette materiale skal fremgå af undervisningsbeskrivelsen.

Kravet om, at det digitale undervisningsmateriale skal fremgå eksplicit af undervisningsbeskrivelsen, sikrer, at det er klart for eksaminanderne, hvad der er tilladt at benytte under prøven.

Kommunikation med omverdenen er ikke tilladt.

Der vil i god tid inden første prøveforekomst blive udarbejdet to vejledende prøvesæt og en vejledning, *Lærers hæfte*, til den nye opgavetype. Det bliver placeret på EMU.

Mundtlig prøve

Mundtlig prøve med eksaminationstid på ca. 30 minutter. Der gives 60 minutters forberedelsestid.

Præsentation på fransk af en ukendt, ubearbejdet fransksproget tekst med et omfang på ca. to normalsider. Teksten forsynes med en introduktion og en kort instruks på fransk, der angiver, hvordan eksaminanden skal arbejde med teksten. Teksten glosseres under hensyntagen til niveau og sværhedsgrad. Teksten skal have tilknytning til et af de studerede emner. Det studerede emne inddrages i præsentationen, som efterfølges af en uddybende perspektiverende samtale på fransk. De emner, der indgår som grundlag for prøven, skal tilsammen dække de faglige mål og kernestoffet.

Prøvematerialet må anvendes højst tre gange på samme hold.

En normalside er for prosa 2400 enheder (antal anslag inklusive mellemrum), for lyrik 30 verslinjer og for afspillet tekst ca. tre minutter.

Præsentation på fransk af det ukendte tekstmateriale på ca. to normalsider og samtale på fransk på grundlag heraf. Tekstmaterialet skal have tilknytning til et af de studerede emner. Det ukendte tekstmateriale forsynes med kilde, forfatter, udgivelsesår og linjetæller, og det angives hvilket emne, materialet har tilknytning til.

De emner, der indgår som grundlag for prøven, skal tilsammen dække de faglige mål og kernestoffet. Et for begrænset antal emner vil således ikke være et tilstrækkeligt grundlag for at kunne afprøve fagets og niveauets faglige mål og kernestof. Eleverne skal på forhånd vide, hvilke emner, der indgår som grundlag for prøven. Det er en god idé, at læreren i et afsluttende repetitionsforløb inddrager eleverne i denne proces.

Det fremgår af eksamensbekendtgørelsen, at læreren ved afslutningen af et skoleår skal udarbejde en skriftlig undervisningsbeskrivelse. Undervisningsbeskrivelsen er med til at sikre et entydigt eksaminationsgrundlag og detaljerer, over for bl.a. censor, hvilke undervisningsforløb, der har været gennemført med angivelse af benyttet materiale. Samtidigt forsynes hvert emne med en kort beskrivelse af fokuspunkter, så det bliver let for censor at orientere sig i undervisningens fokus og indhold.

Omfanget af fagligt stof anføres i beskrivelsen af den gennemførte undervisning (undervisningsbeskrivelsen), der færdigredigeres ved afslutningen af undervisningen i det enkelte fag. Omfanget angives normalt med en sådan detaljeringsgrad, så det af undervisningsbeskrivelsen fremgår, hvorledes det faglige stof har

været vægtet i undervisningsforløbet. Dette kan fx ske ved at angive et skønsmæssigt sidetal eller en procentvis fordeling af stoffet.

I sin præsentation skal eksaminanden behandle teksten som angivet i instruksens. Teksten forsynes med 3-5 instrukser på fransk.

Eksempler

- *Fais un résumé du texte.*
- *Présente les deux personnages du texte.*
- *Décris l'endroit où se passe l'histoire.*
- *Quelle est la relation entre les personnages ?*
- *Dans le texte, quels sont les éléments du conte de fée typiques ?*
- *Explique « [citat fra teksten] » et commente cette phrase/ce que dit...*
- *Quel est le conflit dans le texte ?*
- *Explique la fin du texte.*
- *Compare la situation de [le personnage A] avec la situation de [ll personnage B].*
- *Compare la culture xx (px scolaire) décrite dans le texte avec la culture xx danoise.*

Under præsentationen skal eksaminanden inddrage det studerede emne, som tekstmaterialet knytter sig til. I den efterfølgende samtale mellem eksaminand og eksaminator uddybes eksaminandens forståelse af tekstmaterialet og af dets relation til det studerede emne. Under præsentationen kan eksaminanden benytte egne noter, elektronisk præsentation eller lignende, men oplæsning kan ikke i sig selv tælle positivt i bedømmelsen. Under selve eksaminationen er der ikke tid til at konsultere noter, slå ord eller realia op eller lignende, men eksaminanden kan eksempelvis støtte sig til kortere gloselister eller mindmaps, ligesom eksaminanden kort kan citere fra nogle medbragte værker for at underbygge væsentlige pointer i sin perspektivering til det læste emne.

Det er vigtigt, at teksterne er på samme niveau, således at nogle elever ikke stilles bedre end andre. Lettere tekster (fx fra glosserede lærebøger) kan have meget få gloser og sværere tekster (fx artikel fra internettet) flere gloser. Teksterne skal glosseres i en sådan grad, at det vil tage den samme elev lige lang tid at læse alle teksterne.

Det ukendte tekstmateriale kan ikke stamme fra et værk, hvorfra der er læst uddrag i undervisningen, men det kan fx godt være et uddrag af en anden tekst af samme forfatter. Tekster fra antologier opfattes som selvstændige afsluttede tekster. Eventuelt billedmateriale indregnes ikke i tekstmaterialets omfang og indgår ikke som en del af instruksens.

Præsentationen varer ca. 10 minutter, og den efterfølgende samtale varer ca. 15 minutter.

Prøvematerialet vælges af læreren og sendes til godkendelse hos censor normalt senest 5 hverdage inden prøven. Eksamensspørgsmålene fordeles ved lodtrækning blandt eksaminanderne. Hver eksaminand skal kunne vælge mellem mindst fire spørgsmål. Ved trækningen af spørgsmål skal eksaminator samt enten censor eller institutionens leder være til stede.

4.3. Bedømmelseskriterier

Bedømmelsen er en vurdering af, i hvilken grad eksaminandens præstation opfylder de faglige mål, som de er angivet i pkt. 2.1.

Ved den skriftlige prøve lægges der vægt på, at eksaminanden kan uddrage det væsentlige af det udleverede tekstmateriale, udtrykke sig skriftligt på et sammenhængende fransk, besvare en opgave og disponere og fremstille et indhold klart og selvstændigt på en måde, der svarer til emnets karakter og opgavens stilleje. Eksaminanden skal desuden kunne vise sikkerhed i den relevante syntaks og morfologi og beherske et alment og varieret ordforråd samt idiomatik. Der gives én karakter ud fra en helhedsvurdering.

Ved den mundtlige prøve lægges der vægt på, at eksaminanden på fransk kan præsentere og perspektivere det ukendte tekstmateriale og inddrage relevante elementer af fransk og frankofon kultur, litteratur, historie og samfund fra det studerede emne. Endvidere lægges der vægt på samtalefærdighed og tekstforståelse. Sammenhængende sprogbrug er vigtigere end korrekthed i detaljen. Der gives én karakter ud fra en helhedsvurdering.

4.4. Karakterbeskrivelser

Oversigt over karakterskalaen

12	Fremragende	Karakteren 12 gives for den fremragende præstation, der demonstrerer udtømmende opfyldelse af fagets mål, med ingen eller få uvæsentlige mangler.
7	God	Karakteren 7 gives for den gode præstation, der demonstrerer opfyldelse af fagets mål, med en del mangler.
02	Tilstrækkelig	Karakteren 02 gives for den tilstrækkelige præstation, der demonstrerer den minimalt acceptable grad af opfyldelse af fagets mål.

Nedenfor præsenteres beskrivelser af udvalgte karakterer for henholdsvis den skriftlige og den mundtlige prøve. Disse karakterbeskrivelser har alene vejledende karakter. Bedømmelserne af de konkrete præstationer skal stadig ske på baggrund af

- de faglige mål (læreplanens pkt. 2.1)
- bedømmelseskriterierne (pkt. 4.3)
- et professionelt, fagligt skøn
- en samlet vurdering af præstationen.

Eksempel på karakterbeskrivelser for den mundtlige prøve

Karakter	Betegnelse	Beskrivelse
12	Fremragende	Eleven udtrykker sig i sin mundtlige præsentation af tekstmaterialet såvel som i samtale og diskussion i et flydende sprog og med et nuanceret og varieret ordforråd. Eleven viser sikkerhed i tekstforståelse og i idiomatik, morfologi og syntaks med fortrinsvis uvæsentlige fejl. Præsentationen er selvstændig og velstruktureret. Både præsentationen og samtalen viser stor indsigt i tekstmaterialet og det tilknyttede emne, og eleven inddrager stort set alle relevante aspekter.
7	Godt	Eleven udtrykker sig i sin mundtlige præsentation af tekstmaterialet såvel som i samtale og diskussion i et nogenlunde flydende sprog og med et godt ordforråd. Eleven viser rimelig sikkerhed i tekstforståelse og i idiomatik, morfologi og syntaks, med en del fejl, som dog ikke forstyrrer kommunikationen. Præsentationen er sammenhængende. Både præsentationen og samtalen viser god indsigt i tekstmaterialet og det tilknyttede emne, og eleven inddrager flere relevante aspekter.
02	Tilstrækkeligt	Elevens sprog er i præsentationen såvel som i samtale og diskussion forståeligt, men mangler præcision, og der er flere alvorlige fejl, hvilket i nogen grad forstyrrer kommunikationen. Præsentationen er noget usammenhængende. Både præsentationen og samtalen viser, at tekstmaterialet i det væsentlige er forstået, og eleven inddrager i tilstrækkeligt omfang relevante aspekter i behandlingen af tekst og emne.

Eksempel på karakterbeskrivelser for den skriftlige prøve

Karakter	Betegnelse	Beskrivelse
12	Fremragende	Den skriftlige fremstilling er flydende og velstruktureret med et nuanceret og varieret ordforråd. Eleven viser sikkerhed i idiomatik, morfologi og syntaks med fortrinsvis uvæsentlige fejl. Indholdet viser en indgående forståelse af tekstmaterialet. Besvarelsen er udførlig og nuanceret og inddrager stort set alle relevante aspekter.
7	Godt	Den skriftlige fremstilling er sammenhængende og med et godt ordforråd. Eleven viser rimelig sikkerhed i idiomatik, morfologi og syntaks, med en del fejl, som dog ikke forstyrrer kommunikationen. Indholdet viser en overvejende god forståelse af tekstmaterialet. Eleven inddrager mange, men ikke alle relevante aspekter i sin besvarelse.
02	Tilstrækkeligt	Den skriftlige fremstilling er noget usammenhængende, men gennemgående forståelig. Sproget mangler præcision, og der forekommer flere alvorlige fejl. Indholdet viser, at tekstmateriale og emne i det væsentlige er forstået. Eleven inddrager i tilstrækkeligt omfang relevante aspekter i sin besvarelse.